

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 42. Misopogon.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

aliis Religionis reverentia tolerabat, Sæculum IV. A. C. 362.
 ipsum enim lasciviæ Christiani non accu-
 sant, & Gentiles ab hac labe innocentem
 defendunt; ex illis quidem verbis, ubi Misopog. p. 69.
 de se ipso dicit, quod plerisque noctibus
 solus dormiat, nam uxor defuncta erat,
 conjici debet, ipsi fuisse concubinam; at
 hoc inter Gentiles nemini vitio verteba-
 tur. Parce edebat, dormiebatque ma-
 jorem noctis partem Musis impendens.
 Philosophiam profitebatur austeram, quæ
 delicias, & corporis curam contemne-
 bat. Spectacula damnabat, nec nisi
 perfunctorie, quantumque Religio, &
 Summa ejus Dignitas postulabat, assiste-
 bat; & quia Antiochia urbs erat, deliciis Misopog. 59. 60.
 dedita, quas ipse aversabatur, huic aver-
 sioni adscribebat odium, quo ipsum An-
 tiocheni prosequabantur.

§. XLII.

Misopogon.

Julianus Antiochenorum irrisiones im- Greg. Naz. 4. p. 121. Am. XXII. c. 14. Socr. III. c. 17.
 patientissime tulit, necdum enim tan-
 tum in eo Philosophia profecerat, ut pas-
 sionibus, præsertim iræ, moderaretur.
 Cum jus diceret, Palatium ejus clamori-
 bus resonabat, ut potius reus, vel actor
 irritatus, quam judex esse videretur. Cum
 non nunquam homines agrestes, gratiam
 petitori, publice ad eum accederent, eo-
 rum rusticitate offensus, miseros pugnis,
 calci-

Sæculum IV. calcibusque percussos repulit, agentes-
A. C. 362. que Diis gratias, quod vitam non ademisset. Primo iracundiæ motu varia mala urbi Antiochenæ intentavit, dicens, se nunquam imposterum pedem in hanc civitatem illaturum, sed expeditione finita constantem Sedem Tarfi in Cilicia fixurum; at mutata mente vindictam de Antiochenis vere Philosophicam sumpsit, & in eos Satyram composuit, fecitque publicæ lucis, Misopogon dictam, quæ vox græce significat Barbæ adversarium. Est hoc scriptum ironia perpetua, ubi in se ipsum ludere simulans, & nævos fateri, revera Antiochenorum mores cavillatur, & eorum vitia omnia exprobrat, sæpe *Misopog.* *p. 66. Pagi* *an. 362. p. 6.* majora vero exaggerans, quod & ipse Ammianus agnoscit. Hanc Satyram concinnavit anno 363. mense septimo postquam Antiochiam advenisset.

Negari non potest, ex hoc scripto apparere, fertilissimum fuisse Juliano ingenium, sed, quas affert, facetiæ ad modernorum palatum non sunt, dumque de se dicit, non habere indolem ad jocos factam, verius forte, quam ipse putet, dicit. Initio in barbam suam ludit, & animalcula, quæ in ea spatiantur, deinde in caput impexum, ungues prominentes, sordidas manus, & pectus hispidum; inde ad vitam suam duram transgreditur, odium spectaculorum, vigiliis, sobrietatem,

tem, eaque cum deliciis comparat urbis Sæculum IV.
 Antiochenæ, *in qua*, inquit: *plures mi-* A. C. 362.
mos, quam cives numerare est. Effrenem p. 88.
 libertatis cupiditatem redarguit, quod Misop. p.
 que obedire legibus detrectarent, Magi- 67.
 stratibus, imo & Diis rebelles; quorum
 civitas repleta esset hominibus, qui eos
 ignorarent; qui secum officii causa ma-
 gis, quam Deorum amore ad templa ac-
 cederent, nec congruam loco modestiam,
 nec silentium tenere. p. 71. Econtra suo testi-
 monio Athenienses laudat, quod populo- p. 74.
 rum nullus majori pietate in Deos, aut p. 89. 90.
 humanitate in hospites esset. Antioche-
 nis vitio vertit, quod Jesum Christum
 ament, in Deum Tutelarem elegerint,
 eique Jovem, Apollinem, & Calliopem
 postponant. Queritur, quod anus eo-
 rum coram sepulchris in genua se demit-
 tant, & vota faciant, ut ab ipsius Regno
 liberentur; (*) his verbis Julianus Mar-
 tyrum

I 3 tyrum

(*) Clarissimum de Cultu, & Invocatione San-
 ctorum contra Protestantes testimonium. Dicit
 quidem ad similia Interpres noster: *Da sieht*
man den Anfang des Verderbens. Sed falso,
 & imperite dicit. Nam Cultus, & Invocatio SS.
 Martyrum non in unum angulum, in unam Civi-
 tatem, clam aut timide irrepit, sed aperte, ubi-
 que locorum in primis statim Sæculis, scientibus,
 eumque promoventibus Ecclesiarum Pastoribus
 viguit, quod ex Historia Ecclesiastica liquet. Ne-
 me

Sæculum IV. tyrum cultum indicat. *Deinde, vester*
A. C. 362. *populus, inquit: odit me, nempe, quia*
ad Atheismum defecit, me vero Patrum
nostrorum Religioni addictissimum videt.
Irascuntur mihi divites, quia dum cariori,
quam fas est, pretio vendere frumenta
prohibeo, avaritiæ eorum frænum injicio.
Omnes averfantur, amore saliorum, &
spectaculorum a quibus tamen neminem ar-
ceo, sed quod videant, me istis minus, quam
vana-

mo ergo erat, qui Fideles exitialem in Fide errorem dedoceret, non esse Hominibus tribuendum honorem, qui in Dei contumeliam cederet! nemo, qui Religionis a Christo JESU fundatæ Ruinam amoliretur; quippe vocabulum, quo Interpretres noster utitur, das Verderben, non qualemcunque errorem, sed perniciem significat. Et hæc ultra decem Sæcula! ubi Promissum JESU Christi? Et portæ Inferi non prævalebunt adversus eam.

Matth. 16.

Dantur & hodie hinc inde in Cultu Sanctorum abusus, quod ex Epistola Pastoralis Archiepiscopi Viennensis Joannis Josephi de Trautson anno 1752. data dignoscitur, sed prudentes, & bene instituti Catholici, refragantur, repugnant Episcopi, & hos abusus tollere adnituntur. Moderatum vero SS. Cultum, & Invocationem per Merita JESU Christi, qualis hodieque viget, nemo in Antiquitate damnavit; imo Deus id sibi gratissimum esse sæpissime editis prodigiis manifestavit. Dicit Interpretres noster Protestans: *Wir verachten keine fromme Leute. Bene! der Groß-Sultan auch nicht.*

vanarum in palustribus coaxantium stre- Sæculum IV.
 pitu delectari. Urbes vicinas, Diis Sa- A. C. 362.
 cras, iisdemque mecum servientes calum-
 niati estis, dum, quæ contra me scripta p. 95.
 fuere, eos composuisse, falso accusastis.
 Scio autem, quod his civitatibus charior
 sim propriis filiis; nam ad nutum meum
 Deorum templa restaurarunt, impiorum
 sepulchra everterunt, & cum cives illi
 magno animo sint, Deorum hostes, ultra
 quam volebam, persecuti sunt. Queritur
 etiam de incendio templi Daphnes, cu-
 jus auctores fuisse Christianos dicit, &
 subjungit: jam ante incendium me non
 latebat, desertum esse a Deo Templum, hoc
 enim ex ipsius statua, prima, qua illuc in-
 gressus sum, vice intellexeram, cujus rei
 contra incredulos Maximum Solem in te- Sup. §. 15.
 stem voco.

§. XLIII.

Miracula in templo Jerosolymitano.

Julianus in Christianorum odium Judæis *Jul. epist.*
 Javebat, quædam tributa ab istis exi- 25
 gi solita, remisit, & combussit tabulas,
 hujus rei invidia in Christianos Constan-
 tii domesticos rejecta. Imo Judæorum
 Patriarcham Julium, quem fratrem suum
 admodum Venerabilem appellat, horta-
 tus est, ut prohiberet, ne Apostoli eo-
 rum a populo certas exactiones peterent; *Sup. l. XI.*
 hæc quidem omnia in hunc finem, ut Ju- §. 35.
 dæi